

CLUB DE LECTURA

AQUESTA ÉS

LA MEVA CARTA AL MÓN

d'Emily Dickinson - Dissabte 29 d'octubre, 10.30 h,
amb el traductor Marcel Riera

Emily Dickinson va néixer a Amherst (Massachusetts) el 10 de desembre de 1830 en una família acomodada (el pare era advocat i va ser membre del Congrés), culta i religiosa. Emily va estudiar a l'Acadèmia Amherst, on va entrar el 1840, quan només feia dos anys que hi admetien noies. Va estudiar literatura, religió, història, matemàtiques, geografia, biologia, grec i llatí; a part, va aprendre a tocar el piano amb la seva tia. Dickinson tenia un gran afany de coneixement i va interessar-se, pel seu compte, en l'astronomia i la botànica, camp on va adquirir un bast coneixement. En acabar els estudis a l'Acadèmia va ingressar al Seminari Femení de Mount Holyoke, on formaven les joves per a ser missioneres i difondre la religió pel país. Aquest era un camí que no li interessava i al final del primer curs va tornar amb la família i va abandonar els estudis. Malgrat això, tenia una educació molt més àmplia que la majoria de dones de la seva època. A Amherst es va dedicar al seu hivernacle, els seus poemes i la vida familiar.

Des del seu retorn a casa, coneixem ben poca cosa de la vida d'Emily Dickinson. Portava una existència tranquil·la i a partir d'un cert moment es va negar a sortir de casa i es va recloure a la seva habitació. Es relacionava amb diversos amistosats a través de la correspondència. Una de les persones amb qui més es comunicava era la seva amiga i cunyada, Susan, que vivia a pocs metres de la casa de la família Dickinson. D'aquestes cartes sembla desprendre's que hi havia certa relació amorosa entre totes dues. Entre les persones amb qui s'escrivia, hi havia el seu mestre B.F. Newton, el pastor Charles Wadsworth o l'escriptor Samuel Bowles. A ells els havia demanat consell sobre els seus poemes, però no sembla que introduís mai els canvis que li suggerien.

Dickinson es va negar sempre a publicar els seus escrits i va deixar dit que a la seva mort (que es va esdevenir el 15 de maig de 1886) es cremessin tots. La seva germana Lavinnia no li va respectar aquest desig en trobar a la seva habitació 40 volums enquadernats a mà amb poemes seus. No estaven datats i les edicions que se'n fan responen a criteris diversos.

La poesia de Dickinson ens parla de les estacions, la mort, les flors o l'esperança amb una sensibilitat i una capacitat d'observació elevades. Un punt de vista que no encaixa amb la seva època, una puntuació peculiar i un ús de les majúscules propi van fer que als primers temps no se la valorés gaire. Però amb el pas de les dècades, Emily Dickinson ha anat aconseguint el reconeixement d'una gran poetessa.

Marcel Riera i Bou (Badalona, 6 de juny de 1956) és professor, poeta, traductor i editor, llicenciat en Filologia Catalana. Al llarg de la seva vida s'ha dedicat a l'activisme social i també a la política, essent regidor de Badalona i diputat al Parlament de Catalunya.

L'any 2011 va guanyar el Premi Carles Riba de poesia per *Llum d'Irlanda*, un poemari inspirat en poetes irlandesos contemporanis. Però la seva primera obra publicada és de 2006 i es titula *Lluny*. El 2007 va guanyar el Premi Vila de Martorell per *L'edat del coure*. Més recentment ha publicat *Occident* (2016), Premi Joan Alcover de poesia dels Premis Ciutat de Palma, i *No seràs un estrany* (2018). Com a traductor li podem llegir *Finestrals*, de Philip Larkin; *La marca de l'aigua*, de Josif Brodskij, o *El riu*, de Rumer Godden.

Riera codirigeix la col·lecció *El cercle de Viena*, de Viena Edicions, on trobem clàssics moderns del s. XX que fins ara eren inèdits en català.